

บทที่ 7

การวิเคราะห์แนวโน้มสภาพการณ์ในอนาคตจากข้อมูลการสัมภาษณ์

หลังจากผู้วิจัยได้วิเคราะห์แยกแยะสภาพการณ์ที่พึงปรารถนาซึ่งเป็นสภาพการณ์ที่ควรจะเป็นในอนาคตจากนโยบาย แผน และเอกสารที่เกี่ยวข้องไปแล้วนั้น ผู้วิจัยจึงได้ทำการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์จากผู้เชี่ยวชาญและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงในการจัดทำบริการสาธารณะประเภทภารกิจพื้นฐาน จำนวน 27 คน ตามประเด็นที่กำหนดไว้ ซึ่งมุ่งเน้นการคาดการณ์ถึงอนาคตในด้านสภาพสังคมที่เกี่ยวข้องกับภารกิจพื้นฐานของรัฐที่น่าจะมีโอกาสเกิดขึ้นจริง รวมทั้งแนวโน้มลักษณะและน้ำหนักของปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อบริการสาธารณะประเภทภารกิจพื้นฐานของไทย

จากข้อมูลการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้นำมา วิเคราะห์เนื้อหา แยกแยะและประมวลสรุปเนื้อหาออกมา โดยแบ่งเนื้อหาที่ได้ออกเป็น 2 ส่วนตามมุมมองที่คล้ายคลึงกัน คือ ความคิดเห็นส่วนใหญ่ และความคิดเห็นส่วนน้อย

พร้อมกันนั้นผู้วิจัยได้เปรียบเทียบความคิดเห็นส่วนใหญ่ และความคิดเห็นส่วนน้อย ด้วยการพิจารณาโอกาสความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นกับสภาพการณ์ในอนาคต ซึ่งทำให้เห็นถึงความโน้มเอียงหรือแนวโน้มของสภาพการณ์ในอนาคตที่น่าจะปรากฏขึ้นจริงได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

การนำเสนอแนวโน้มสภาพการณ์ในอนาคตจากข้อมูลการสัมภาษณ์ ซึ่งประกอบด้วยสภาพสังคมด้านที่เกี่ยวข้องกับภารกิจพื้นฐานของรัฐ และปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการจัดทำบริการสาธารณะประเภทภารกิจพื้นฐานของรัฐ ผู้วิจัยจะอาศัยการนำเสนอเป็นตารางโดยจำแนกเนื้อหาการวิเคราะห์ตามความคิดเห็นส่วนใหญ่ และความคิดเห็นส่วนน้อย เพื่อแสดงให้เห็นถึงการคาดการณ์สภาพในอนาคตในสองมุมมองไปพร้อมกัน

1. การวิเคราะห์สภาพสังคมด้านที่เกี่ยวข้องกับภารกิจพื้นฐานของรัฐในอนาคตจากข้อมูลการสัมภาษณ์

สำหรับสภาพสังคมที่เกี่ยวข้องกับภารกิจพื้นฐานของรัฐในอนาคตจากข้อมูลการสัมภาษณ์ ซึ่งจำแนกตามความคิดเห็นส่วนใหญ่และความคิดเห็นส่วนน้อย มีรายละเอียด ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 7.1 แสดงสภาพสังคมด้านที่เกี่ยวข้องกับภารกิจพื้นฐานของรัฐจากการสัมภาษณ์จำแนกตามความคิดเห็นส่วนใหญ่ และความคิดเห็นส่วนน้อย

สภาพสังคม	ความคิดเห็นส่วนใหญ่	ความคิดเห็นส่วนน้อย	แนวโน้ม
1. ความมั่นคงปลอดภัยจากเงื่อนไภภายนอก			
1.1 ความมั่นคงปลอดภัยของรัฐ	ความมั่นคงปลอดภัยของรัฐ น่าจะมีมากขึ้น เนื่องจากการใช้กองกำลังทหารเพื่อรุกรานหรือละเมิดอธิปไตยระดับชาตินำเป็นไปได้อย่าง	ความมั่นคงปลอดภัยของรัฐอาจจะลดลง เนื่องจากความมีเอกภาพและความสามัคคีภายในรัฐมีน้อยลง	ความคิดเห็นส่วนใหญ่
1.2 การถูกล่วงละเมิดอธิปไตยและการคุกคาม	การถูกล่วงละเมิดเล็กน้อย อาจมีบ้างในลักษณะกระทบกระทั่งกันระหว่างกองกำลังขนาดย่อมในพื้นที่ที่ยังไม่ชัดเจน แต่อาจมีการคุกคามด้านเศรษฐกิจ ในลักษณะของสงครามการค้า การเข้าครอบงำโดยบริษัทข้ามชาติ เป็นต้น	การถูกล่วงละเมิดยังคงมีอยู่ต่อไปในลักษณะของการแย่งชิงทรัพยากรระหว่างรัฐและทำทายอำนาจรัฐไทย	ความคิดเห็นส่วนใหญ่
1.3 ความสงบเรียบร้อยตามพื้นที่แนวชายแดน	ความสงบเรียบร้อยตามแนวชายแดนน่าจะมีเพิ่มขึ้น เนื่องจากรัฐมีความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อเพื่อนบ้านในเชิงนโยบาย โดยพยายามร่วมมือกันแก้ปัญหาข้อขัดแย้ง	ความสงบเรียบร้อยตามแนวชายแดนยังคงเป็นปัญหาและอาจมีความซับซ้อนยิ่งขึ้น เนื่องจากยังคงมีการกระทำผิดกฎหมาย และการลักลอบเข้าเมืองโดยอาศัยความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่อยู่	ความคิดเห็นส่วนใหญ่

สภาพสังคม	ความคิดเห็นส่วนใหญ่	ความคิดเห็นส่วนน้อย	แนวโน้ม
2. ความมั่นคงปลอดภัยจากเงื่อนไภภายในรัฐ			
2.1 ความ เป็น ปีกแผ่น แน่น แฝ่นของคนในชาติ	ความเป็นปีกแผ่น แน่น แฝ่นของคนในชาติน่าจะเพิ่มขึ้น ซึ่งแปรผันเป็นไปตามสภาพความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น และสำนึกของประชาชนที่มีต่อส่วนรวมเพิ่มขึ้น	ความเป็นปีกแผ่น แน่น แฝ่นของคนในชาติอาจลดน้อยลง มีการแบ่งแยก อ อ ก เ ปี น ก ลุ่ม ผลประโยชน์ หรือกลุ่ม ความเชื่อที่รวมตัวกันด้วย ประเด็นเฉพาะกิจอย่าง หลวมๆ โดยจะแสดง ความขัดแย้งกันออกมาให้เห็น ในส่วนของปัจเจกบุคคลจะมีความแปลก แยก ต่างคนต่างอยู่ เนื่องจากเทคโนโลยีที่ทำให้คนแยกตัวจากสังคม	ความคิดเห็น ส่วนน้อย
2.2 ปัญหาการก่อ การร้าย	ปัญหาการก่อการร้ายไม่น่าจะปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจนหรือรุนแรง แต่อาจมีการเชื่อมโยงกลุ่มก่อการ ร้ายภายในไปยังองค์กรก่อ การร้ายข้ามชาติ	ปัญหาการก่อการร้าย อาจจะเพิ่มขึ้นบ้างแต่มี แนวโน้มที่จะมีความ ชับ ช้อน ยิ่ง ขึ้น โดย ประเทศไทยจะเป็นฐาน ในการปฏิบัติการ หรือ ประสานงาน	ความคิดเห็น ส่วนน้อย
2.3 การเคลื่อนไหวน ของชนกลุ่มน้อย	การเคลื่อนไหวนของชน กลุ่มน้อยน่าจะลดน้อยลง เนื่องจากความร่วมมือใน จัดการปัญหาจากทั้ง องค์กร ภายใน และ ภายนอกประเทศ อย่างมี เอกภาพ	การเคลื่อนไหวนของชน กลุ่มน้อยมีความเป็นไปได้ ที่จะเพิ่ม มาก ขึ้น ใน ลักษณะของการเรียกร้อง แสวง หา เอก สิ ท ธิ โดยเฉพาะชนกลุ่มน้อย บริเวณตามแนวชายแดน	ความคิดเห็น ส่วนน้อย

สภาพสังคม	ความคิดเห็นส่วนใหญ่	ความคิดเห็นส่วนน้อย	แนวโน้ม
2.4 การแพร่ระบาดของยาเสพติด	การแพร่ระบาดของยาเสพติดน่ายังคงปรากฏให้เห็นอยู่ โดยลดความรุนแรงลง แต่จะมีรูปแบบปัญหาที่เปลี่ยนแปลงไป	การแพร่ระบาดของยาเสพติดไม่น่าจะลดลงได้ เนื่องจากแหล่งผลิตอยู่ในประเทศเพื่อนบ้าน ประเทศไทยจึงเป็นทางผ่านและเป็นตลาดที่ใกล้ที่สุด ซึ่งยาเสพติดจะทะลักมาตามแนวชายแดน และสามารถแพร่กระจายต่อไปได้ง่ายเนื่องจากยังมีความต้องการซื้ออยู่	ความคิดเห็นส่วนใหญ่ และความคิดเห็นส่วนน้อยค่อนข้างสอดคล้องกัน
3. ความสงบและเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคม			
3.1 ความเป็นระเบียบเรียบร้อยของประชาชนในสังคม	ความเป็นระเบียบเรียบร้อยของประชาชนในสังคมน่าจะเพิ่มมากขึ้น เนื่องจาก สภาพเศรษฐกิจที่ฟื้นตัว การพัฒนาจิตสำนึกและความร่วมมือในการดูแลกันเอง รวมทั้งกรอบของกฎหมายที่เข้มข้น	ความเป็นระเบียบเรียบร้อยของประชาชนในสังคมยังคงมีปัญหาปรากฏให้เห็นอยู่เนื่องจากจิตสำนึกสาธารณะในการอยู่ร่วมกันของประชาชนยังมีน้อยและกลไกในการรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยยังไม่ครอบคลุม โดยเฉพาะในระดับท้องถิ่นยังขาดกลไกในการดูแลกันเอง	ความคิดเห็นส่วนน้อย

สภาพสังคม	ความคิดเห็นส่วนใหญ่	ความคิดเห็นส่วนน้อย	แนวโน้ม
3.2 การเคลื่อนไหว และ การ ชุ ม นุ ม เรียกร้องของกลุ่มคน	การเคลื่อนไหวและการชุมนุมเรียกร้องของกลุ่มคนน่าจะปรากฏให้เห็นเพิ่มขึ้น ซึ่งมีสาเหตุมาจากการเข้าใจในสิทธิ และ ตื่นตัวในการมีส่วนร่วม	การเคลื่อนไหวและชุมนุมเรียกร้องของกลุ่มคนน่าจะยังมีอยู่เนื่องจากประชาชนมีความกล้าแสดงออก กล้าทักท้วง และคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์มากยิ่งขึ้น ซึ่งการเคลื่อนไหวจะเป็นไปเพื่อให้รัฐเข้ามาแก้ไขปัญหาของกลุ่ม เช่น การเข้าสู่แหล่งทุน ความไม่เสมอภาคในโอกาส และ สิทธิ ความขัดแย้งระหว่างกลุ่มต่างๆ	ความคิดเห็นส่วนใหญ่และความคิดเห็นส่วนน้อย สอดคล้องกัน
3.3 ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน สวัสดิภาพของประชาชนในสังคม	ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน สวัสดิภาพของประชาชนในสังคมน่าจะมีเพิ่มขึ้น เนื่องจากเกิดการตื่นตัวและมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังภัย และกลไกในการสอดส่องป้องกันมีความสามารถมากขึ้น	ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน สวัสดิภาพของประชาชนยังคงมีอยู่น้อย เนื่องจากกลไกและโครงสร้างระบบในการสอดส่องดูแล และพิทักษ์สวัสดิภาพของประชาชนยังด้อยความสามารถและดำเนินการด้วยความไม่โปร่งใส	ความคิดเห็นส่วนน้อย

สภาพสังคม	ความคิดเห็นส่วนใหญ่	ความคิดเห็นส่วนน้อย	แนวโน้ม
4. ภาวะสิทธิเสรีภาพ และความเป็นธรรมภายในสังคม			
4.1 สิทธิและเสรีภาพของประชาชน	สิทธิและเสรีภาพของประชาชนจะกว้างขวางยิ่งขึ้น เนื่องจากประชาชนเริ่มมีความเข้าใจและตระหนักในความสำคัญ และมีกลไกในการดูแลพิทักษ์สิทธิเสรีภาพ	สิทธิและเสรีภาพของประชาชน ยังคงสภาพไม่แตกต่างจากปัจจุบัน	ความคิดเห็นส่วนใหญ่
4.2 การกระทำที่ขัดต่อกฎหมาย การละเมิดสิทธิและเสรีภาพที่เกิดขึ้นภายในสังคม	การกระทำที่ขัดต่อกฎหมาย การละเมิดสิทธิและเสรีภาพน่าจะยังปรากฏอยู่ในสังคม ซึ่งเป็นการละเมิดด้วยความจงใจ อาศัยช่องว่างทางกฎหมาย โดยมีรูปแบบซับซ้อนขึ้น และมีแนวโน้มว่าการกระทำผิดในลักษณะอาชญากรรมข้ามชาติจะมีเพิ่มมากขึ้น	การกระทำที่ขัดต่อกฎหมาย การละเมิดสิทธิและเสรีภาพที่เกิดขึ้นภายในสังคมมีโอกาที่จะลดน้อยลง เนื่องจากบรรทัดฐานของกฎหมาย และสังคมเพิ่มสูงขึ้น ประชาชนรับรู้ในสิทธิของตนมากขึ้น และไม่ต้องการให้ผู้ใดมาละเมิด	ความคิดเห็นส่วนใหญ่
4.3 ความเสมอภาค ความเป็นธรรมและความยุติธรรมที่เกิดขึ้นกับประชาชน	ความเสมอภาค ความเป็นธรรมและความยุติธรรมที่เกิดขึ้นกับประชาชนน่าจะมีมากขึ้น เพราะกระบวนการยุติธรรมและระบบถ่วงดุลมีความโปร่งใส และมีความสามารถยิ่งขึ้น	ความเสมอภาค ความเป็นธรรมและความยุติธรรมที่อาจจะยังมีความเหลื่อมล้ำอยู่เนื่องจากกลุ่มผู้มีอำนาจกลุ่มผู้ได้เปรียบ หรือกลุ่มที่ถือครองทรัพยากรยังมีบทบาทในสังคม และอาศัยความได้เปรียบเพื่อสร้างความชอบธรรมให้กับกลุ่มหรือตนเอง	ความคิดเห็นส่วนน้อย

สภาพสังคม	ความคิดเห็นส่วนใหญ่	ความคิดเห็นส่วนน้อย	แนวโน้ม
5 บทบาทของรัฐในการต่างประเทศ			
5.1 ความสัมพันธ์และบทบาทประเทศไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน	ความสัมพันธ์และบทบาทประเทศไทยกับประเทศเพื่อนบ้านน่าจะเป็นไปในทิศทางที่ดี ในรูปของความร่วมมือ การอาศัยศักยภาพ และการพึ่งพากัน ด้วยความเคารพต่อกัน	ความสัมพันธ์และบทบาทประเทศไทยกับประเทศเพื่อนบ้านน่าจะยังไม่ดีขึ้นมากนัก เพราะยังคงมีการกระทบกระทั่งเกี่ยวกับการแย่งชิงทรัพยากร และมีความหวาดระแวงต่อกัน ซึ่งเป็นผลจากการปลูกฝังความคิดเชิงประวัติศาสตร์ที่ขัดแย้งกัน	ความคิดเห็นส่วนใหญ่
5.2 ความสัมพันธ์และบทบาทประเทศไทยในระดับภูมิภาค	ความสัมพันธ์และบทบาทประเทศไทยในระดับภูมิภาคน่าจะเป็นไปในทิศทางที่ดี ประเทศไทยอาจมีบทบาทนำ และมีศักยภาพสูงจนเป็นที่ยอมรับจากประชาคมระดับภูมิภาค	ความสัมพันธ์และบทบาทประเทศไทยในระดับภูมิภาค ยังคงสภาพไม่แตกต่างจากปัจจุบัน	ความคิดเห็นส่วนใหญ่
5.3 ความสัมพันธ์และบทบาทประเทศไทยในเวทีโลกและการเข้าร่วมองค์การระหว่างประเทศ	ความสัมพันธ์และบทบาทประเทศไทยในเวทีโลก และการเข้าร่วมองค์การระหว่างประเทศน่าจะเป็นไปในทิศทางที่ดี ประเทศไทยมีความเข้มแข็ง และมีความสามารถในการแข่งขันเป็นที่ยอมรับจากประชาคมโลก	ความสัมพันธ์และบทบาทประเทศไทยในเวทีโลก และการเข้าร่วมองค์การระหว่างประเทศ ยังคงสภาพไม่แตกต่างจากปัจจุบัน	ความคิดเห็นส่วนใหญ่

สภาพสังคม	ความคิดเห็นส่วนใหญ่	ความคิดเห็นส่วนน้อย	แนวโน้ม
5.4 สิทธิและความเป็นธรรมของคนไทยในต่างประเทศ	สิทธิและความเป็นธรรมของคนไทยในต่างประเทศน่าจะได้รับความเอาใจใส่ และคุ้มครองจากรัฐมากขึ้น เนื่องด้วยตัวแทนของรัฐในต่างประเทศจะได้รับการมอบอำนาจและแสดงบทบาทเพิ่มขึ้น	สิทธิและความเป็นธรรมของคนไทยในต่างประเทศ ยังคงสภาพไม่แตกต่างจากปัจจุบัน	ความคิดเห็นส่วนใหญ่
6. ภาวะเศรษฐกิจการคลังของประเทศ			
6.1 สถานะทางการเงิน การคลัง	สถานะทางการเงิน การคลัง น่าจะมีแนวโน้มดีขึ้น มีเสถียรภาพ มีการออมภายใน อันเกิดจากภาวะเศรษฐกิจที่มีดุลยภาพ	สถานะทางการเงิน การคลัง ยังคงมีปัญหาอยู่ เนื่องจากขาดสภาพคล่อง รัฐยังไม่สามารถจัดเก็บภาษีได้อย่างเพียงพอกับรายจ่าย จึงจำเป็นต้องระดมทุนและเงินออมในรูปแบบของพันธบัตรมาใช้เพื่อการบริหารจัดการนโยบายที่เน้นประชานิยม	ความคิดเห็นส่วนใหญ่
6.2 การจัดทำงบประมาณ และระบบงบประมาณ	น่าจะมีการจัดทำงบประมาณแบบสมดุล และมีระบบงบประมาณที่มีประสิทธิภาพ สามารถควบคุมรายจ่ายได้อย่างคุ้มค่า และตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้	การจัดทำงบประมาณ น่าจะยังเป็นแบบขาดดุล และระบบงบประมาณที่เน้นผลงานยังขาดตัวชี้วัดที่ชัดเจน	ความคิดเห็นส่วนใหญ่

สภาพสังคม	ความคิดเห็นส่วนใหญ่	ความคิดเห็นส่วนน้อย	แนวโน้ม
6.3 การเป็นหนี้ของประเทศ ทรัพย์สินของรัฐ และการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ	การเป็นหนี้ของประเทศ น่าจะมีแนวโน้มที่ดีขึ้น โดยหนี้สาธารณะจะลดลง มีการกระจายถ่ายโอน ทรัพย์สินของรัฐ และการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ เพื่อลดภาระและเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ	การเป็นหนี้ของประเทศ ไทย สภาพทรัพย์สินของรัฐ และการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ ยังคงสภาพไม่แตกต่างจากปัจจุบัน	ความคิดเห็นส่วนใหญ่
7. การเปลี่ยนแปลงของพื้นที่เมืองหลวง เมืองในภูมิภาค และท้องถิ่น			
7.1 การเปลี่ยนแปลงและความ เป็นไปของเมืองหลวง	เมืองหลวงไม่น่าจะมีความเปลี่ยนแปลงในด้านการขยายตัว แต่น่าจะมีการเปลี่ยนแปลงการจัดการที่ตอบสนองความต้องการของประชาชน รวมทั้งอาจมีการสร้างระบบเชื่อมโยงไปสู่เมืองบริวารอยู่ที่ใกล้เคียง	เมืองหลวงยังคงเติบโตในแบบกระจุกตัว และมีปัญหาด้านการจราจร มลภาวะ และความแออัดมากยิ่งขึ้น	ความคิดเห็นส่วนใหญ่
7.2 การเปลี่ยนแปลงและความ เป็นไปของจังหวัดที่เป็นเมือง	จังหวัดหรือพื้นที่ที่มีความพร้อมในด้านทรัพยากร และศักยภาพมีแนวโน้มที่จะขยายตัวและเติบโตเป็นเมืองมากขึ้น	จังหวัดหรือพื้นที่ที่มีความพร้อมจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะพื้นที่ที่มีเศรษฐกิจดีจะขยายตัว โดยกระจุกเป็นหย่อม แต่ขาดการควบคุมและระบบรองรับการเติบโต ซึ่งทำให้เมืองเหล่านั้นมีปัญหาแบบเดียวกับเมืองหลวง	ความคิดเห็นส่วนใหญ่และความคิดเห็นส่วนน้อยค่อนข้างสอดคล้องกัน

สภาพสังคม	ความคิดเห็นส่วนใหญ่	ความคิดเห็นส่วนน้อย	แนวโน้ม
7.3 การเปลี่ยนแปลงและความเป็นไปได้ของท้องถิ่นและชนบท	ท้องถิ่นและพื้นที่ชนบท จะการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้น โดยการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระดับชุมชน พื้นที่ที่มีความพร้อมจะมีความต้องการบริหารจัดการตนเอง ภายใต้การดำรงเอกลักษณ์หรือลักษณะเฉพาะตัวของแต่ละพื้นที่ ซึ่งอาจมีลักษณะเป็นเมืองเล็ก ๆ	ท้องถิ่นหรือพื้นที่ชนบท จะเปลี่ยนแปลงแบบค่อยเป็นค่อยไป ในส่วนที่ใกล้กับเมือง จะมีการเปลี่ยนแปลงในเชิงวัตถุประสงค์ เน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน โดยขาดการวางแผนในภาพรวมซึ่งทำให้ความเป็นชนบทค่อยๆ ลดลง ส่วนในพื้นที่ห่างไกลออกไปจะพยายามรักษาคุณภาพความเป็นอยู่และรักษาสภาพแวดล้อม	ความคิดเห็นส่วนน้อย
8. ความคาดหวังที่มีต่อกลไกของรัฐ			
8.1 อำนาจหน้าที่ของกลไกบริหารจัดการในส่วนกลางภูมิภาค และท้องถิ่น	อำนาจหน้าที่ของกลไกบริหารจัดการในส่วนกลางน่าจะลดลงอย่างมีเสถียรภาพ ส่วนอำนาจหน้าที่ของกลไกในส่วนภูมิภาคก็มีแนวโน้มลดลง แต่จะต้องทำหน้าที่เชิงสนับสนุนให้เข้มข้นขึ้น และท้องถิ่นจะมีอำนาจหน้าที่เพิ่มขึ้น	กลไกบริหารจัดการในส่วนกลางยังคงตั้งรับอำนาจหน้าที่หรือรักษาบทบาทความสำคัญของตนไว้ โดยยังไม่ได้เตรียมความพร้อมที่แท้จริงให้แก่ส่วนต่างๆ ในส่วนท้องถิ่น จะมีอำนาจหน้าที่เพิ่มขึ้นตามกฎหมาย และในบางแห่งอาจมีอิทธิพลเหนือส่วนภูมิภาค และบทบาทหน้าที่ของส่วนภูมิภาคมีแนวโน้มมากขึ้น แต่อำนาจยังคงจำกัดเช่นเดิม	ความคิดเห็นส่วนน้อย

สภาพสังคม	ความคิดเห็นส่วนใหญ่	ความคิดเห็นส่วนน้อย	แนวโน้ม
8.2 คุณธรรม จริยธรรม และความโปร่งใสในการบริหารจัดการภาครัฐ	ความโปร่งใสในการบริหารจัดการภาครัฐน่าจะมีแนวโน้มที่ดีขึ้น เนื่องจากการมีระบบตรวจสอบ และการมีส่วนร่วมจากประชาชนที่เข้มข้นและเข้มแข็งขึ้น	ความโปร่งใสในการบริหารจัดการภาครัฐยังคงปรากฏให้เห็นไม่มากนัก เนื่องจากการทุจริตในโครงสร้างส่วนบนยังคงดำเนินต่อไป และอาจมีการครอบงำผู้ตรวจสอบ หรือผู้ควบคุมอำนาจรัฐ ด้วยเหตุที่กระแสทุนนิยมมีความรุนแรงขึ้น	ความคิดเห็นส่วนน้อย
8.3 ปัญหาสำคัญของชาติที่รัฐต้องมีบทบาทในการแก้ไข	ปัญหาสำคัญของชาติที่รัฐต้องมีบทบาทในการแก้ไข คือ คุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของคนในสังคม การพัฒนาเศรษฐกิจและความสามารถในการแข่งขัน การเสริมสร้างระบบบริหารจัดการภาครัฐที่ดี การดูแลสิทธิเสรีภาพและความเป็นธรรมให้เกิดแก่ประชาชน	ปัญหาสำคัญของชาติที่รัฐต้องมีบทบาทในการแก้ไข คือ ความสงบและความ เป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคม การแพร่ระบาดของยาเสพติด ความขัดแย้งระหว่างกลุ่มคน และการแบ่งปันทรัพยากร	ความคิดเห็นส่วนใหญ่และความคิดเห็นส่วนน้อยค่อนข้างสอดคล้องกัน

จากตารางหากพิจารณาตามแนวโน้ม พบว่าสภาพสังคมด้านที่เกี่ยวข้องกับภารกิจพื้นฐานของรัฐที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตนั้นมีความโน้มเอียงไปในทางความคิดเห็นส่วนใหญ่ มีบางส่วนที่ทั้งความคิดเห็นส่วนใหญ่และความคิดเห็นส่วนน้อยมีค่อนข้างมีความสอดคล้องกัน และมีบางประเด็นที่มีแนวโน้มไปในทางความคิดเห็นส่วนน้อย ดังนั้นในการนำข้อมูลไปใช้จึงไม่อาจละเลยหรือตัดความคิดเห็นส่วนน้อยไปได้ ซึ่งผู้วิจัยจะได้นำข้อมูลข้างต้นเหล่านี้ไปประกอบสังเคราะห์เป็นสภาพสังคมที่น่าจะเป็นจริงโดยให้ความสำคัญกับทั้งความคิดเห็นส่วนใหญ่และความคิดเห็นส่วนน้อยตามความสำคัญและแนวโน้มที่อาจเกิดขึ้นต่อไป

2. การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดทำบริการสาธารณะประเภทภารกิจพื้นฐานใน
อนาคตจากข้อมูลการสัมภาษณ์

สำหรับลักษณะของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดทำบริการสาธารณะประเภทภารกิจ
พื้นฐานในอนาคตจากข้อมูลการสัมภาษณ์ ซึ่งจำแนกตามความคิดเห็นส่วนใหญ่และ
ความคิดเห็นส่วนน้อย มีรายละเอียด ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 7.2 แสดงปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการจัดทำบริการสาธารณะประเภทภารกิจพื้นฐาน
จากการสัมภาษณ์จำแนกตามความคิดเห็นส่วนใหญ่และความคิดเห็นส่วนน้อย

ปัจจัย	ความคิดเห็นส่วนใหญ่	ความคิดเห็นส่วนน้อย	แนวโน้ม
1. ด้านความต้องการของสังคมไทย			
1.1 ความเป็น ประชาธิปไตยใน สังคมไทย	ความเป็นประชาธิปไตย น่าจะมีแนวโน้มที่เข้มข้น ขึ้น โดยวิถีประชาธิปไตย จะเข้ามาเป็นส่วนหนึ่ง ของวิถีชีวิตประจำวันของ ประชาชนในสังคม	ความเป็นประชาธิปไตย ในสังคมไทยน่าจะยังไม่ เปลี่ยนแปลงหรือเข้มข้น แตกต่างไปจากปัจจุบัน อย่างชัดเจนนัก เนื่องจาก ยังขาดการปลูกฝังอย่าง จริงจัง และอาจเกิดการ ผูกขาดการใช้อำนาจทาง การเมืองหากรัฐบาลมา จากพรรคการเมืองใหญ่ พรรคเดียว	ความคิดเห็น ส่วนใหญ่
1.2 ผลประโยชน์ ของชาติ	ผลประโยชน์ของชาติจะ มุ่งเน้นผลประโยชน์ ทางด้านเศรษฐกิจเป็น ลำดับแรก รองลงมาคือ ด้านสังคม ซึ่งมีผลกระทบ ต่อส่วนรวมเป็นหลัก	ผลประโยชน์ของชาติจะ มุ่งเน้นผลประโยชน์ ทางด้านความมั่นคง ปลอดภัยของชาติที่มีดุลย ภาพ และมีความโปร่งใส	ความคิดเห็น ส่วนใหญ่

ปัจจัย	ความคิดเห็นส่วนใหญ่	ความคิดเห็นส่วนน้อย	แนวโน้ม
1.3 ค่านิยมของประชาชนในรัฐ	ค่านิยมของประชาชนในรัฐ จะให้ความสำคัญและคุณค่าแก่การคำนึงถึงประโยชน์ส่วนร่วม หรือความเป็นสาธารณะ การร่วมมือร่วมใจ เพื่อความสามารถในการพึ่งตนเอง การยึดหลักเหตุผล ความโปร่งใส และความมีประสิทธิภาพ	ค่านิยมของประชาชนในรัฐจะให้ความสำคัญและคุณค่าแก่การคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิมนุษยชน การแก้ไขปัญหาด้วยสันติวิธี และบางส่วนยังยึดถือค่านิยมแบบอำนาจนิยมและวัตถุนิยมด้วย	ความคิดเห็นส่วนใหญ่และความคิดเห็นส่วนน้อยค่อนข้างสอดคล้องกัน
1.4 กระแสโลกาภิวัตน์ที่มีผลต่อรัฐ	กระแสโลกาภิวัตน์น่าจะมีผลต่อรัฐ โดยเฉพาะในด้านเศรษฐกิจ และเทคโนโลยีทำให้สังคมเปิดกว้างขึ้น ซึ่งรัฐจำเป็นต้องปรับตัวเพื่อรองรับกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม	กระแสโลกาภิวัตน์น่าจะมีผลต่อรัฐในรูปของปัญหามากยิ่งขึ้น โดยเศรษฐกิจแบบทุนนิยม และวัฒนธรรมตามกระแสที่หลั่งไหลเข้ามาจะนำมาซึ่งความขัดแย้งทางด้านความคิด การจัดสรรผลประโยชน์ และทรัพยากรระหว่างกลุ่มที่ให้ความสำคัญกับความ เป็นท้องถิ่นและกลุ่มที่ให้ความสำคัญกับความเป็นสากล ส่วนเทคโนโลยีที่ก้าวหน้านั้นจะนำมาซึ่งอาชญากรรม และการกระทำผิดที่ขยายตัวข้ามพรมแดนรัฐ	ความคิดเห็นส่วนใหญ่และความคิดเห็นส่วนน้อยค่อนข้างสอดคล้องกัน

ปัจจัย	ความคิดเห็นส่วนใหญ่	ความคิดเห็นส่วนน้อย	แนวโน้ม
1.5 วิสัยทัศน์ประเทศไทย	<p>ประเทศไทยมีความเข้มแข็ง มีเกียรติภูมิ มีความเจริญก้าวหน้าทัดเทียมกับนานาชาติอารยประเทศ มีความสัมพันธ์ที่ดีกับประเทศเพื่อนบ้าน และเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจการค้า การคมนาคมของภูมิภาค</p> <p>กลไกของรัฐมีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ มีความโปร่งใส และเคารพต่อความคิดเห็นของประชาชน</p> <p>สังคมไทย เป็นสังคมที่เข้มแข็ง มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย มีความเท่าเทียมกันในสังคม</p> <p>ประชาชน มีโอกาสเลือกวิถีชีวิตของตนเอง และอยู่ร่วมกันอย่างมีความมั่นคงในชีวิต โดยการเรียนรู้ร่วมกัน เพื่อสร้างคุณภาพชีวิตที่ดี</p>	<p>ประเทศไทยเคารพกติกาในการอยู่ร่วมกับประชาคมโลก และมีความสามารถในการพึ่งตนเองได้</p> <p>กลไกของรัฐ ยึดหลักคุณภาพในการการบริหารจัดการ และใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม</p> <p>สังคมไทย เป็นสังคมที่ธำรงเอกลักษณ์เฉพาะตัวอันดีงามไว้ได้ และสามารถผสมผสานความคิดและวิถีความเป็นสากลให้เป็นส่วนหนึ่งของสังคมได้</p> <p>ประชาชน อยู่ร่วมกันโดยยึดหลักคุณธรรม และมีความเป็นอยู่ที่พอเพียง</p>	ความคิดเห็นส่วนใหญ่

ปัจจัย	ความคิดเห็นส่วนใหญ่	ความคิดเห็นส่วนน้อย	แนวโน้ม
1.6 ความปรารถนาของประชาชนในชาติ	ความปรารถนาของประชาชนในชาติ ลำดับแรกนั้นมีความต้องการชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี มีคุณภาพชีวิต กินคืออยู่ดี ในลำดับรองลงมา นั้นต้องการ ให้ภาวะเศรษฐกิจเจริญเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ สังคมมีความเท่าเทียมกันในสิทธิเสรีภาพ มีความยุติธรรม และกลไกภาครัฐมีประสิทธิภาพ โปร่งใส และยึดหลักนิติธรรม	ความปรารถนาของประชาชนในชาติ ลำดับแรกนั้นมีความต้องการให้ สังคม มีความสงบเรียบร้อย มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ส่วนประเทศชาตินั้นมีความมั่นคงมีเสถียรภาพ ในลำดับรองลงมา นั้นต้องการ ให้ความเป็นอยู่เป็นไปอย่างพอเพียง	ความคิดเห็นส่วนใหญ่
2. ด้านประสิทธิภาพ			
2.1 การลดต้นทุนและการใช้ต้นทุนของรัฐบาลอย่างคุ้มค่า	การลดต้นทุน และการใช้ต้นทุนของรัฐบาลอย่างคุ้มค่ามีแนวโน้มดีขึ้น โดยกลไกของรัฐบาลจะเรียนรู้การลดความซ้ำซ้อนและลดต้นทุนลง ประกอบกับการมีระบบงบประมาณที่บูรณาการเนื้องาน เน้นผลสำเร็จจึงทำให้มีการใช้เงินอย่างคุ้มค่า	การลดต้นทุน และการใช้ต้นทุนของรัฐบาลอย่างคุ้มค่า ยังไม่มีแนวโน้มดีขึ้น เนื่องจากความต้องการของประชาชนที่มีความหลากหลายยิ่งขึ้น ทำให้บริการที่รัฐต้องจัดทำนั้นอาจต้องขยายออกไป ไม่สามารถควบคุมต้นทุนให้จำกัดลงได้ และการจัดสรรงบประมาณยังไม่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง	ความคิดเห็นส่วนใหญ่

ปัจจัย	ความคิดเห็นส่วนใหญ่	ความคิดเห็นส่วนน้อย	แนวโน้ม
2.2 ความสามารถของระบบบริหารและกลไกของรัฐนำ	ความสามารถของระบบบริหารและกลไกของรัฐน่าจะจะเป็นประเด็นที่มีความสำคัญยิ่งขึ้น โดยการดำเนินการกิจของรัฐจะเน้นที่กระบวนการ ไม่แยกส่วนตามหน่วยงาน และเป็นระบบที่มีความเชี่ยวชาญเป็นมืออาชีพยิ่งขึ้น	ความสามารถของระบบบริหารและกลไกของรัฐน่าจะมีสภาพไม่แตกต่างจากปัจจุบันมากนัก	ความคิดเห็นส่วนใหญ่
2.3 การคำนึงถึงวิธีการทำงานที่เป็นระบบ เป็นขั้นตอน สะดวก รวดเร็ว และถูกต้อง	การคำนึงถึงวิธีการทำงานที่เป็นระบบ เป็นขั้นตอน สะดวก รวดเร็ว และถูกต้องน่าจะเพิ่มมากขึ้น โดยจะอาศัยวิธีการคิดและการทำงานในแบบเอกชน เข้ามาประยุกต์ใช้ ซึ่งเน้นการลดขั้นตอน การลดข้อจำกัดด้านกฎระเบียบ ในการปฏิบัติลง และกำหนดให้มีระบบมาตรฐานในวิธีการทำงาน	การคำนึงถึงวิธีการทำงานที่เป็นระบบ เป็นขั้นตอน สะดวก รวดเร็ว และถูกต้อง น่าจะมีสภาพไม่แตกต่างจากปัจจุบันมากนัก เนื่องจากกระบวนการทำงานยังติดขัดกับข้อกฎหมายที่ยังไม่ได้ปรับปรุง	ความคิดเห็นส่วนใหญ่

ปัจจัย	ความคิดเห็นส่วนใหญ่	ความคิดเห็นส่วนน้อย	แนวโน้ม
2.4 การวัดผลงานที่ คุ้มค่าตามเป้าหมาย และเสร็จตาม กำหนดเวลา	การวัดผลงานที่คุ้มค่าตาม เป้าหมายและเสร็จตาม กำหนดเวลาน่าจะมี ความสำคัญมากขึ้น โดย เป้าหมายอาจอยู่ในรูป ข้อตกลงในการจัดทำ บริการสาธารณะซึ่ง ผู้รับผิดชอบจะต้อง ตอบสนองให้บรรลุตามที่ กำหนดไว้ ส่วนเวลาจะ เป็นส่วนหนึ่งของ มาตรฐานในการ ดำเนินงาน	การวัดผลงานที่คุ้มค่าตาม เป้าหมายและเสร็จตาม กำหนดเวลาน่าจะมีสภาพ ไม่แตกต่างจากปัจจุบัน มากนัก	ความคิดเห็น ส่วนใหญ่
2.5 การเน้นผลงาน ที่มีคุณภาพ และ สัมฤทธิ์ผล	การเน้นผลงานที่มี คุณภาพ และสัมฤทธิ์ผล จะเพิ่มมากขึ้น โดย คุณภาพจะเป็นเกณฑ์หนึ่ง ในการวัดผลงาน ส่วน สัมฤทธิ์ผลจะเป็นตัวบ่ง บอกถึงความสำเร็จในการ ดำเนินการกิจ และ ความสามารถของกลไกที่ จัดทำบริการสาธารณะ	การเน้นผลงานที่มี คุณภาพ และสัมฤทธิ์ผล น่าจะมีสภาพไม่แตกต่าง จากปัจจุบันมากนัก	ความคิดเห็น ส่วนใหญ่

ปัจจัย	ความคิดเห็นส่วนใหญ่	ความคิดเห็นส่วนน้อย	แนวโน้ม
2.6 การเอาใจใส่ต่อความพึงพอใจ และการตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน	การเอาใจใส่ต่อความพึงพอใจจะมีแนวโน้มที่สูงขึ้น โดยความพึงพอใจจะเป็นการสะท้อนความสามารถในการตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนและใช้เป็นเงื่อนไขในการกำหนดและทบทวนภารกิจของรัฐ	การเอาใจใส่ต่อความพึงพอใจ และการตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน น่าจะมีสภาพไม่แตกต่างจากปัจจุบันมากนัก	ความคิดเห็นส่วนใหญ่
2.7 การลดการผูกขาด และการเพิ่มบทบาทของภาคเอกชนในการดำเนินกิจกรรมสาธารณะของรัฐ	การผูกขาดในการดำเนินกิจกรรมสาธารณะของรัฐ น่าจะลดน้อยลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งภารกิจที่ต้องการการแข่งขัน เพื่อให้เกิดคุณภาพ โดยรัฐจะมีบทบาทในการกำกับดูแล และส่งเสริมเพิ่มบทบาทภาคเอกชนที่มีศักยภาพเข้ามาดำเนินการแทนรัฐยิ่งขึ้น	การผูกขาดในการดำเนินกิจกรรมสาธารณะของรัฐ น่าจะยังไม่ลดน้อยลง เนื่องจากในบางภารกิจหากรัฐดำเนินการเอง น่าจะมีความสามารถในการควบคุมและกระจายประโยชน์ได้ดีกว่า สำหรับภารกิจที่มีความเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์หรือเครือข่ายกลุ่มอิทธิพลในภาครัฐจะยังคงอยู่ภายใต้การครอบงำของรัฐต่อไป	ความคิดเห็นส่วนใหญ่

ปัจจัย	ความคิดเห็นส่วนใหญ่	ความคิดเห็นส่วนน้อย	แนวโน้ม
3. ด้านการกระจายอำนาจ			
3.1 การกระจายอำนาจการบริหารผู้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	การกระจายอำนาจการบริหารผู้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะเป็นไปได้ตามกฎหมายที่กำหนด โดยจะยังเป็นการกระจายอำนาจที่เน้นพื้นที่เป็นหลัก และอาจมีการกระจายอำนาจทางภารกิจที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตและการกินดีอยู่ดีของประชาชนเพิ่มขึ้นด้วย	การกระจายอำนาจการบริหารผู้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น น่าจะยังไม่ก้าวหน้ามากนักเนื่องจากความไม่พร้อมทั้งทางด้านโครงสร้าง การบริหารจัดการ และสภาพสังคมของท้องถิ่น	ความคิดเห็นส่วนใหญ่
3.2 การมอบอำนาจการบริหารจากส่วนกลางสู่ราชการส่วนภูมิภาค	การมอบอำนาจการบริหารจากส่วนกลางสู่ราชการส่วนภูมิภาคมีแนวโน้มมากขึ้น และสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง ตามบทบาทที่ได้รับมอบหมายเพิ่มขึ้น ในรูปแบบของการบริหารแบบบูรณาการเพื่อการพัฒนา (CEO) โดยส่วนภูมิภาคจะเป็นตัวแทนของส่วนกลางเข้าร่วมกับกับท้องถิ่นในการสร้างเสริมประสิทธิภาพ และมาตรฐานในการจัดทำบริการสาธารณะ	การมอบอำนาจการบริหารจากส่วนกลางสู่ราชการส่วนภูมิภาคอาจมีการเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อยโดยมีการมอบอำนาจตัดสินใจทางการเงินเพิ่มขึ้น แต่อำนาจหน้าที่ในการดำเนินการกิจนั้นยังคงจำกัด เนื่องจากส่วนกลางยังคงรวบและดึงอำนาจให้รวมศูนย์	ความคิดเห็นส่วนใหญ่

ปัจจัย	ความคิดเห็นส่วนใหญ่	ความคิดเห็นส่วนน้อย	แนวโน้ม
<p>3.3 การพัฒนาจังหวัดหรือพื้นที่ที่มีความพร้อมให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ</p>	<p>การพัฒนาจังหวัดหรือพื้นที่ที่มีความพร้อมให้เป็นองค์กรท้องถิ่นรูปแบบพิเศษน่าจะมีโอกาสเป็นไปได้โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่ที่มีความพร้อมในด้านทรัพยากร และความเข้มแข็ง ซึ่งจะรองรับกับการบริหารแบบบูรณาการเพื่อการพัฒนา</p>	<p>การพัฒนาจังหวัดหรือพื้นที่ที่มีความพร้อมให้เป็นองค์กรท้องถิ่นรูปแบบพิเศษน่าจะมีรูปแบบองค์กรปกครองที่ใหญ่กว่า อบจ. ซึ่งท้องถิ่นรูปแบบพิเศษอาจนำระบบบริหารงานแบบบูรณาการเพื่อการพัฒนาประยุกต์ใช้ และอาจจัดให้มีการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นโดยตรง</p>	<p>ความคิดเห็นส่วนใหญ่และความคิดเห็นส่วนน้อยค่อนข้างสอดคล้องกัน</p>
<p>3.4 การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็ก</p>	<p>องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็กมีแนวโน้มได้รับการพัฒนาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยอาจยุบองค์กรปกครองท้องถิ่นขนาดใหญ่ที่หมดภารกิจหรือมีความซ้ำซ้อน พร้อมทั้งลดความหลากหลายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็กให้เหลือรูปแบบน้อยลง โดยเทศบาลน่าจะเป็นรูปแบบที่เหมาะสม ซึ่งการแบ่งเขตปกครองท้องถิ่นนั้นจำเป็นต้องคำนึงถึงความพร้อมและความเหมาะสมด้วย</p>	<p>องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็ก อาจมีการยุบรวมท้องถิ่นขนาดเล็กที่ขาดความพร้อมและไม่สามารถอยู่รอดได้รวมเข้าด้วยกัน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีขนาดใหญ่ เช่น อบจ. น่าจะมีความเหมาะสมกว่า และน่าจะเพิ่มบทบาทและอำนาจหน้าที่ให้สามารถดำเนินการส่งเสริมท้องถิ่นขนาดเล็กมากยิ่งขึ้น</p>	<p>ความคิดเห็นส่วนใหญ่</p>

ปัจจัย	ความคิดเห็นส่วนใหญ่	ความคิดเห็นส่วนน้อย	แนวโน้ม
3.5 ความสัมพันธ์เชิงหน้าที่ของส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และท้องถิ่น	<p>ความสัมพันธ์เชิงหน้าที่ของส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และท้องถิ่นน่าจะมีอิสระต่อกันยิ่งขึ้น โดยส่วนกลางจะทำหน้าที่กำหนดแนวทาง และกำกับดูแลท้องถิ่นอย่างกว้างๆ มีช่วงและชั้นในการบังคับบัญชาส่วนภูมิภาคที่สั้นลง ส่วนภูมิภาคจะทำหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะที่ท้องถิ่นไม่สามารถดำเนินการเองได้ หรือพื้นที่รอยต่อระหว่างท้องถิ่น ส่วนท้องถิ่นนั้นจะมีหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะอย่างทั่วถึง ส่วนในพื้นที่ที่มีทรัพยากรเกี่ยวพันกับหลายท้องถิ่น อาจจัดให้มีระบบความร่วมมือหรืออาจจัดตั้งสหการขึ้นรับหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะ</p>	<p>ความสัมพันธ์เชิงหน้าที่ของส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และท้องถิ่นน่าจะมีลักษณะรัฐรวมศูนย์ บทบาทหน้าที่ส่วนใหญ่ยังคงอยู่เป็นของส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่นที่เน้นบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความสามารถในการพึ่งตนเองของชุมชน</p>	<p>ความคิดเห็นส่วนน้อย</p>

ปัจจัย	ความคิดเห็นส่วนใหญ่	ความคิดเห็นส่วนน้อย	แนวโน้ม
3.6 ระดับความเป็นอิสระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ระดับความเป็นอิสระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดำเนินภารกิจมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น ตามศักยภาพในการบริหารและความสามารถในการพึ่งตนเองที่มีมากขึ้น	ระดับความเป็นอิสระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดำเนินภารกิจน่าจะยังอยู่ภายใต้การกำกับดูแลจากส่วนกลาง และควบคุมโดยตัวแทนของรัฐอย่างใกล้ชิด	ความคิดเห็นส่วนใหญ่
3.7 ศักยภาพในการบริหารจัดการบริการสาธารณะของท้องถิ่น	ศักยภาพในการบริหารจัดการบริการสาธารณะของท้องถิ่นน่าจะมีมากขึ้น ยกเว้นประเภทภารกิจพื้นฐาน ซึ่งศักยภาพของท้องถิ่นจะแปรผันตามความพร้อมในด้านรายได้ กำลังคน การแบ่งเขตปกครอง ระดับการเรียนรู้ และการมีส่วนร่วมของประชาชน แต่อาจมีการรวมท้องถิ่นที่ไม่มีความพร้อมหรือมีขนาดเล็กเกินไปเข้าด้วยกัน	ศักยภาพในการบริหารจัดการบริการสาธารณะของท้องถิ่นน่าจะเปลี่ยนแปลงจากปัจจุบัน แต่หลายท้องถิ่นยังคงประสบปัญหาเกี่ยวกับขนาดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และความพร้อมในด้านโครงสร้าง และงบประมาณ ทำให้ประสิทธิภาพในการดำเนินงานต่ำ	ความคิดเห็นส่วนใหญ่และความคิดเห็นส่วนน้อยค่อนข้างสอดคล้องกัน
3.8 ความสามารถในการตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น	การจัดทำบริการสาธารณะของท้องถิ่นจะตอบสนองความต้องการประชาชนมากยิ่งขึ้น เนื่องจากท้องถิ่นสามารถที่จะเรียนรู้และสร้างการมีส่วนร่วมจากประชาชนอย่างใกล้ชิด	การจัดทำบริการสาธารณะของท้องถิ่นยังคงตอบสนองความต้องการประชาชนไม่แตกต่างจากปัจจุบันมากนัก	ความคิดเห็นส่วนใหญ่

ปัจจัย	ความคิดเห็นส่วนใหญ่	ความคิดเห็นส่วนน้อย	แนวโน้ม
4. ด้านประชาสังคมและการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน			
4.1 ระดับการเติบโตขึ้นของภาคประชาชน	ระดับการเติบโตขึ้นของภาคประชาชนมีแนวโน้มสูงขึ้น เนื่องจากประชาชนเริ่มมีความเข้าใจและตระหนักในสิทธิและหน้าที่ของตน จึงมีการรวมตัวกันเป็นกลุ่มและองค์การประชาชน เพื่อมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของรัฐ	ระดับการเติบโตขึ้นของภาคประชาชน น่าจะยังคงไม่ก้าวหน้ามากนัก เนื่องจากยังขาดผู้นำทางสังคมที่สามารถดึงดูดและสร้างความสัมพันธ์กับประชาชนในแนวราบได้	ความคิดเห็นส่วนใหญ่
4.2 หลากหลายการรวมตัวเป็นกลุ่มหรือองค์การภาคประชาชน	การรวมตัวเป็นกลุ่มหรือองค์การภาคประชาชน จะมีลักษณะที่หลากหลายยิ่งขึ้น ซึ่งแตกต่างกันไปตามเงื่อนไข เช่น พื้นที่ การถือครองผลประโยชน์ และทรัพยากร ความหลากหลายที่เพิ่มขึ้นนี้อาจนำไปสู่ความขัดแย้งระหว่างกลุ่มด้วย	หลากหลายการรวมตัวเป็นกลุ่มหรือองค์การภาคประชาชน ไม่มีการแสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็นส่วนใหญ่

ปัจจัย	ความคิดเห็นส่วนใหญ่	ความคิดเห็นส่วนน้อย	แนวโน้ม
4.3 ระดับ ความเข้มแข็ง และการเชื่อมโยงเครือข่ายของ กลุ่ม และองค์กรประชาชน	ระดับความเข้มแข็งของกลุ่มและองค์กรประชาชนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นมาก เนื่องจากเริ่มมีความเข้าใจและตระหนักในสิทธิและหน้าที่ร่วมกัน และมีความเป็นไปได้ที่จะเกิดเครือข่ายระหว่างองค์กรที่มีความเชื่อ ความคิด และการดำเนินกิจกรรมที่คล้ายคลึงกัน ในลักษณะพึ่งพากัน เพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการดำเนินกิจกรรม แต่อย่างไรก็ตามผลประโยชน์ของแต่ละกลุ่มยังคงมีการแบ่งแยกจากกัน	ระดับความเข้มแข็งของกลุ่มและองค์กรประชาชนยังคงมีระดับต่ำเนื่องจากกลุ่มและองค์กรได้รับการครอบงำโดยกลุ่มอิทธิพลและผลประโยชน์ และมีความเป็นไปได้ที่จะเกิดความขัดแย้งทางความคิดระหว่างกลุ่มหรือองค์กรที่มีความเชื่อ และผลประโยชน์แตกต่างกัน	ความคิดเห็นส่วนใหญ่
4.4 จุดเน้นของบทบาท กิจกรรม และการเคลื่อนไหวของภาคประชาชน	ในการรวมกลุ่มเป็นองค์กรของภาคประชาชนจะมีจุดเน้นของกิจกรรมในเรื่องการต่อรองและรักษาผลประโยชน์ของกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินวิถีชีวิต ความ เป็นอยู่ การสะท้อนความต้องการ และการปกป้องเรียกร้องสิทธิและเสรีภาพ	ในการรวมกลุ่มเป็นองค์กรของภาคประชาชนจะมีจุดเน้นของกิจกรรมในกระบวนการกำหนดนโยบาย กระบวนการตัดสินใจของรัฐ การตรวจสอบการดำเนินงานของรัฐ การเคลื่อนไหวเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม	ความคิดเห็นส่วนใหญ่ และ ความคิดเห็นส่วนน้อยค่อนข้างสอดคล้องกัน

ปัจจัย	ความคิดเห็นส่วนใหญ่	ความคิดเห็นส่วนน้อย	แนวโน้ม
4.5 ระดับความ สำนึกสาธารณะ หรือ ความตระหนัก ถึงส่วนรวมของภาค ประชาชน	ระดับความสำนึก สาธารณะ หรือ ความ ตระหนักถึงส่วนรวมของ ภาคประชาชนมีแนวโน้ม เพิ่มขึ้นอย่างมีเงื่อนไข โดยความสำนึกต่อ ส่วนรวมที่ภาคประชาชน ตระหนักถึงนั้นยังคงจำกัด อยู่ในประเด็นที่เกี่ยวข้อง กับตนเอง หรือ ส่งผล กระทบต่อประโยชน์ส่วน ตนเท่านั้น	ระดับความสำนึก สาธารณะ หรือ ความ ตระหนักถึงส่วนรวมของ ภาคประชาชนยังคงอยู่ใน ระดับต่ำ เนื่องจากคนใน สังคมยังมีความเห็นแก่ตัว คิดถึงส่วนรวมในวงจำกัด ขาดความเข้าใจในเรื่อง สิทธิและหน้าที่ในการอยู่ รวมกัน	ความคิดเห็น ส่วนใหญ่
4.6 ความสัมพันธ์ ระหว่างรัฐ ปึงเจก บุคคล และกลุ่ม องค์กรประชาชน	ความสัมพันธ์ระหว่างรัฐ ปึงเจกบุคคล และกลุ่ม องค์กรประชาชน มี แนวโน้มที่จะยอมรับซึ่ง กันและกันและพึ่งพาอาศัย กันมากขึ้น โดยรัฐจะรับ ฟังความคิดเห็นจาก ประชาสังคม และเคารพ ต่อปึงเจกบุคคล ส่วนกลุ่ม องค์กรประชาชนจะมี บทบาทในการส่งผ่าน ความต้องการของปึงเจก บุคคลที่เป็นสมาชิกหรือผู้ มีส่วนได้ส่วนเสียกับกลุ่ม องค์กรไปยังภาครัฐ	ความสัมพันธ์ระหว่างรัฐ ปึงเจกบุคคล และกลุ่ม องค์กรประชาชน ยังคงมี ช่องว่างระหว่างกัน โดย รัฐยังไม่ยอมรับกลุ่มหรือ องค์กรภาคประชาชน และ อาจ มี ความ หวาดระแวง เนื่องจาก กลุ่มดังกล่าวไม่เป็น ตัวแทนของประชาชน อย่างแท้จริง เป็นเพียง กลุ่มผลประโยชน์หรือ กลุ่มที่ตกอยู่ภายใต้ อิทธิพลครอบงำเนื่องจาก กลุ่มขาดการมีส่วนร่วม จากประชาชนและมีความ สำนึกสาธารณะต่ำ	ความคิดเห็น ส่วนใหญ่

ปัจจัย	ความคิดเห็นส่วนใหญ่	ความคิดเห็นส่วนน้อย	แนวโน้ม
5. ด้านกฎหมาย			
5.1 ความชัดเจน ความแน่นอน และ สมเหตุสมผลของ กฎหมาย	กฎหมายจะมีความชัดเจน มีช่องว่างลดลง เนื่องจาก เนื้อหาของกฎหมายมีความละเอียดรัดกุมยิ่งขึ้น ทำให้ สามารถเข้าใจได้โดยง่าย นำไปสู่การบังคับใช้ กฎหมายได้ตรงตาม เจตนารมณ์ยิ่งขึ้น	กฎหมายจะมีลักษณะที่ยัง ไม่ชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับ การปฏิบัติงานยังคง ล้าสมัยและต้องปรับปรุง อีกมาก ส่วนกฎหมายที่ บังคับใช้เพื่อควบคุม พฤติกรรมประชาชนจะมี ลักษณะที่เป็นกรอบ กว้างๆ ซึ่งจำเป็นต้อง อาศัยกฎเกณฑ์ที่ไม่เป็น ลายลักษณ์อักษร เช่น จารีตประเพณี หรือวิถี ปฏิบัติ ซึ่งมาจากรากฐาน ความคิดที่มีคุณค่าของ สังคมมาประกอบกับ กฎหมาย	ความคิดเห็น ส่วนใหญ่
5.2 ความชอบ ธรรมในเนื้อหาและ กระบวนการตรา กฎหมาย	เนื้อหาของกฎหมายจะมีความชอบธรรมและสร้างความเสมอภาคให้แก่ทุก ฝ่าย เนื่องจากประชาชนมี โอกาสเข้าไปมีส่วนร่วม ในการแสดงความคิดเห็น และควบคุมกระบวนการ ตรากฎหมาย และมีการ พัฒนาเทคโนโลยีในการ กลั่นกรองและตรวจสอบ กฎหมายอีกชั้นหนึ่ง	เนื้อหาของกฎหมายและ กระบวนการตรากฎหมาย ยังขาดความชอบธรรม เนื่องจากยังขาดการมีส่วนร่วม จากประชาชนที่มี ส่วนได้ส่วนเสียอย่าง จริงจัง และยังมีค่านิยม แบบอำนาจนิยมเจือปน เนื้อหาและกระบวนการ ตรากฎหมายด้วย	ความคิดเห็น ส่วนใหญ่

ปัจจัย	ความคิดเห็นส่วนใหญ่	ความคิดเห็นส่วนน้อย	แนวโน้ม
5.3 ความสามารถในการบังคับใช้และการปฏิบัติตามกฎหมายของกลไกของรัฐ	ความสามารถในการบังคับใช้และการปฏิบัติตามกฎหมายของกลไกของรัฐ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยจะอาศัยดุลยพินิจที่สมเหตุสมผล เข้ามาประยุกต์ในการบังคับใช้กฎหมายให้เกิดความเป็นธรรม ซึ่งแตกต่างจากกฎหมายในระดับท้องถิ่น ยังมีสภาพบังคับที่ไม่เข้มข้น เนื่องจากเป็นกรอบข้อห้ามหรือบรรทัดฐานการปฏิบัติ แต่ไม่มีบทลงโทษที่ชัดเจน	ความเข้มข้นในการบังคับใช้กฎหมาย ควรแปรผกผันกับระดับของสิทธิเสรีภาพของประชาชน หากสิทธิเสรีภาพของประชาชนมีเพิ่มมากขึ้น การบังคับใช้กฎหมายควรลดน้อยลง เพื่อไม่ให้เกิดการรอนสิทธิเสรีภาพได้ หากพิจารณาความสามารถในการบังคับใช้กฎหมาย น่าจะห่อนยาน การปฏิบัติตามกฎหมายยังคงมีช่องว่าง เนื่องจากยังคงมีการอิงกับผลประโยชน์	ความคิดเห็นส่วนใหญ่
5.4 ระดับความเป็นธรรมที่ประชาชนจะได้รับจากกฎหมายและการคุ้มครองของกฎหมาย	ระดับความเป็นธรรมที่ประชาชนจะได้รับจากกฎหมายและการคุ้มครองของกฎหมายน่าจะเพิ่มขึ้น โดยประชาชนจะได้รับ การปฏิบัติอย่างเป็นทางการเลือกปฏิบัติจะลดลง เนื่องจากกลไกที่ทำหน้าที่ตรวจสอบดูแลความเป็นธรรมมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	ระดับความเป็นธรรมที่ประชาชนจะได้รับจากกฎหมายและการคุ้มครองของกฎหมายน่าจะมีสภาพไม่แตกต่างจากปัจจุบัน	ความคิดเห็นส่วนใหญ่

ปัจจัย	ความคิดเห็นส่วนใหญ่	ความคิดเห็นส่วนน้อย	แนวโน้ม
5.5 การแบ่งแยกโครงสร้าง หน้าที่ และอำนาจขององค์กรที่บังคับใช้กฎหมาย และการคานอำนาจ	การคานอำนาจขององค์กรที่บังคับใช้กฎหมายมีแนวโน้มสูงขึ้น โดยอาจมีการแบ่งแยกโครงสร้างกลไกที่บังคับใช้กฎหมายให้มีความซับซ้อนและยุ่งยาก เพื่อให้เกิดการถ่วงดุลในการใช้อำนาจ และตรวจสอบการดำเนินการกิจซึ่งกันและกันอย่างเข้มข้น	การคานอำนาจขององค์กรที่บังคับใช้กฎหมาย โดยการแบ่งแยกโครงสร้างกลไกที่บังคับใช้กฎหมายอาจมีมากเกินไป ซึ่งทำให้เกิดการทับซ้อนในอำนาจหน้าที่ และมีการแข่งขันเพื่อจับผิดระหว่างกัน	ความคิดเห็นส่วนใหญ่
5.6 การตรวจสอบการใช้อำนาจของฝ่ายบริหาร และ การควบคุมการใช้ อำนาจทางปกครอง	การตรวจสอบการใช้ อำนาจของฝ่ายบริหาร และการควบคุมการใช้ อำนาจทางปกครองน่าจะมีเข้มข้นยิ่งขึ้น โดยน่าจะมาจาก 3 ทาง คือ การตรวจสอบและควบคุมภายใน โดยภาครัฐ ดำเนินการเอง การตรวจสอบและควบคุม โดยองค์กรอิสระ และการตรวจสอบและควบคุม โดยภาคประชาชน ซึ่งทำให้เกิดความโปร่งใสเป็นธรรม และประชาชนจะไม่ตกเป็นเบี้ยล่างของรัฐอีกต่อไป	การตรวจสอบการใช้ อำนาจของฝ่ายบริหาร และการควบคุมการใช้ อำนาจทางปกครองมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น แต่ผลสำเร็จจากการตรวจสอบนั้นอาจยังไม่ชัดเจน และไม่ปรากฏข้อเท็จจริง เนื่องจาก อำนาจของฝ่ายบริหารมีอยู่มาก และเข้าครอบงำแทรกแซงฝ่ายที่ทำหน้าที่ควบคุมและตรวจสอบ	ความคิดเห็นส่วนใหญ่และความคิดเห็นส่วนน้อยค่อนข้างสอดคล้องกัน

จากตารางหากพิจารณาตามแนวโน้มนั้น พบว่าลักษณะของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดทำบริการสาธารณะประเภทภารกิจพื้นฐานในอนาคตจากข้อมูลการสัมภาษณ์ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต เกือบทั้งหมดมีความโน้มเอียงไปในทางความคิดเห็นส่วนใหญ่ มีเพียงบางประเด็นเท่านั้นที่ทั้งความคิดเห็นส่วนใหญ่และความค่อนข้างมีความสอดคล้องกัน หรือโน้มเอียงไปในทางความคิดเห็นส่วนน้อย แต่อย่างไรก็ตามในการนำข้อมูลเหล่านี้ไปสู่การดำเนินการขั้นต่อไปนั้น ผู้วิจัยก็มีละเอียดหรือตัดความคิดเห็นส่วนน้อยเหล่านั้นทิ้งไป แต่จะนำไปพิจารณาประกอบด้วย โดยคำนึงถึงความสำคัญตามลำดับ ควบคู่ไปกับโอกาสความน่าจะเป็นจริง

จากผลการวิเคราะห์แยกแยะและจัดหมวดหมู่เนื้อหาของสภาพการณ์ในอนาคตจากข้อมูลการสัมภาษณ์ทั้งในส่วน of สภาพสังคม และลักษณะของปัจจัยสำคัญนั้น ผู้วิจัยจะได้นำไปประกอบพิจารณาด้วยข้อมูลในส่วน of สภาพการณ์ที่พึงปรารถนาที่ได้กล่าวถึงก่อนหน้านี้แล้ว เพื่อสังเคราะห์เป็นสภาพการณ์ที่น่าจะเป็นจริง และนำไปสู่การทดสอบสมมติฐาน โดยการเปรียบเทียบความแตกต่างของแต่ละประเด็นต่อไป